

Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2022

CHU SHONG TIN i jego wewnętrzna moc Lim Lik

Fot.1. Chu Shong Tin

Chu Shong Tin, inne pisownie jego imienia i nazwiska to Tsui Sheung Tin lub Toi Shan Tien, po mandaryńsku Xú Shàng Tián (徐尚田), urodził się w prowincji Guangdong w Chinach 6 czerwca 1933 roku. Był dzieckiem słabym i chorowitym, dlatego ojciec zaproponował mu, aby dla wzmocnienia ciała podjął się ćwiczeń Taiji. Faktycznie zaczął praktykę tego systemu, ale nie zwracał uwagi na aspekt bojowy. Do treningu podchodził z nastawieniem typowo gimnastycznym i prozdrowotnym. Nie wdawał się też w zawiłe teorie taoistyczne związane z praktyką, kumulowaniem i rozładowywaniem energii Qi.

W wieku 16 lat, w 1949 roku opuścił rodzinne strony i przeniósł się z Guangzhou do Hong Kong'u, ponieważ siły komunistyczne coraz intensywniej nacierały na południowe Chiny. Budziło to uzasadniony niepokój wielu środowisk wspierających wcześniej ruch narodowy uosabiany przez organizację Kuomintangu i jego przywódcę Chang Kai Shek'a.

W 1950 roku został zatrudniony jako sekretarz „Hong Kong and Kowloon Restaurant Workers Union” przy ulicy Tai Nan 159, róg Wong Chuk Street, Sham Shui Po w Kowloon.

Ćwicząc Taiji, przez kilka miesięcy przyglądał się treningom boksu Wing Chun (詠春拳), które prowadził zatrudniony w tym samym Związku Yip Man. Współcześnie występująca anglojęzyczna pisownia tej metody to Ving Tsun. Została ona wybrana przez samego Yip Man'a, ale nieco później, dlatego niektórzy uczniowie pozostali przy starszym zapisie Wing Chun, nie korzystając z nowego Ving Tsun. Może to wynikać z faktu, że pierwsza książka jaka ukazała się w języku angielskim w tej kwestii, to wydany w 1969 roku tytuł „Wing-Chun Kung-Fu Chinese Self-Defence Methods”. Książka od razu zyskała spore grono czytelników, którzy zostali gorącymi zwolennikami tej sztuki walki. Publikacja była wznawiana, również w 1973 roku gdy zmarł sławny aktor kina akcji, urodzony w Hong Kong'u Bruce Lee. Okoliczność ta wywołała kolejną falę zainteresowania stylem Wing Chun, który pod tą nazwą był komentowany przez rozpoznawalnego już w USA Bruce'a Lee. Dzięki temu to ta pisownia jako pierwsza utrwaliła się w kulturze Zachodu.

Chu Shong Tin przystąpił do nauki Wing Chun za namową dwóch przyjaciół Leung Sheung'a i Lok Yiu. W dniu 1 stycznia 1951 roku wziął udział w ceremonii Bai Shi wiążącej się z symbolicznymi pokłonami i podaniem filiżanki herbaty mistrzowi. Dzięki temu uroczystemu aktowi został przyjęty na trzeciego oficjalnego ucznia sifu Yip Man'a. Jak się okazało, zrzędzeniem losu Yip Man w tym

samym 1949 roku wyemigrował do Hong Kong'u z Foshan gdzie pracował w lokalnej Policji i nabył obaw o swoje życie wobec dochodzących tam informacji o stosowanych represjach przez służby komunistyczne dążące do siłowego założenia Chińskiej Republiki Ludowej.

Jako początkujący praktyk szczególną uwagę przykładał do osiągnięcia wewnętrznego zrozumienia i doświadczenia płynącego z ruchów zawartych w formie Siu Lim Tao (小念頭), która nie posiada żadnych agresywnych cech jakie charakteryzują formy innych stylów kungfu nauczanych w Hong Kong'u.

Za radą Leung Sheung'a, Chu Shong Tin zamieszkał w budynku „Związku Pracowników Restauracji”, aby dzielić wspólny pokój z Yip Man'em. Trwało to przez 5 lat od 1951 do 1955 roku i pozwalało na nieskrępowane dyskusje na temat różnych koncepcji Wing Chun, oraz przyspieszony instruktaż i szybszą korektę błędów technicznych.

Z uwagi na upór z jakim rozpracowywał pierwszą formę bokserską, Yip Man nadał mu przydomek „Siu Lim Tao Wong” oznaczający „Króla Siu Lim Tao” (小念頭王). Relacje pomiędzy mistrzem, a uczniem stały się bardziej osobiste i przyjacielskie. Gdy jednak pytał o znaczenie formy Siu Lim Tao, Yip Man najczęściej odpowiadał ćwicz dalej, powtarzaj. Nie otrzymywał pełnego wyjaśnienia poza tym, aby rozwijać myślenie na temat istoty Wing Chun, co zmuszało go do pogłębionego wglądu w tą formę. Według instruktażu miał nie koncentrować się na sile fizycznej, pracować na wyprostowanym kręgosłupie i zachować czujność wobec tego co może nadejść. Siu Lim Tao nie dawało mu jednak spokoju, dlatego poza regularnymi treningami wychodził w nocy na dach budynku, w którym mieszkał i tam praktykował tą formę w samotności, wykonując ją w progresji czasowej przez 10, 20, 30 minut, a nawet przez godzinę.

Dzięki temu wchodził w stan medytacyjny umysłu, będący stanem mentalnym „Yi”, który pozwalał mu na działanie nie wykorzystujące ukierunkowanego i celowego napinania mięśni i użycia ich do techniki walki wraz z siłą fizyczną „Lik”. Stan ten nazywał „Lim Tao”. Wynikająca z niego moc wewnętrzna stała się znana jako miękka i zrównoważona siła umysłu „Lim Lik”, lub w innej pisowni „Nim Lik” od zapisu formy jako „Siu Nim Tao”.

Chu Shong Tin uzyskał dzięki tej obciążającej praktyce wysoką sprawność. W jego najprostszych ruchach wymagających napięcia tkanek, praktycznie nigdy nie było widać naprężonych mięśni ani posługiwania się siłą fizyczną, nawet przy zmianie ułożenia ramienia, przedramienia czy podczas ruchu obchodzącego nadgarstka. Obserwowane akcje ruchowe były „bezwysiłkowe”.

Lubił słuchać filozoficznych wywodów Yip Man'a dotyczących koncepcji systemu Wing Chun i z tego powodu chętnie przebywał w jego towarzystwie. Sprzyjało to intensywniejszej nauce i częstszym indywidualnym treningom w latach 50-tych. Rozwinął się tak szybko, że przed końcem dekady już tylko doskonalił nabytą wcześniej technikę form ręcznych i lepkich rąk Chi Sau (鬚手).

Nawet po wielu latach, sifu Yip Man'a wspominał z dużą serdecznością, nie tylko za jego szlachetną osobowość i życzliwość, ale również za cięty dowcip wykorzystujący różne aluzje, które ostatecznie nie pozostawały obojętne dla istoty Wing Chun. Ci, którzy znali się z mistrzem bliżej i uczestniczyli w jego „nocnych biesiadach” nieraz pękali ze śmiechu po opowiadanych żartach i uwagach odnoszących się do różnych sytuacji życiowych. Można było je potem odnosić do kontekstu i koncepcji Wing Chun.

Nie tylko uczył się bezpośrednio od Yip Man'a, ale też obserwował treningi Leung Sheung'a i Lok Yiu, w związku z czym szybciej opanowywał formy również wyższego rzędu. Chum Kiu (尋橋) zaczął się uczyć po około półroczu od ukończenia pracy nad Siu Lim Tao, a 2 lata później poznał Biu Jee (標指). Był spostrzegawczy i dociekliwy, dobrze zapamiętywał wiele elementów technicznych na raz. Dlatego widząc szybkie postępy ucznia, Yip Man zaczął uczyć go pozostałych form systemu Wing Chun, składającego także z technik drewnianego manekina Muk Yan Chong (木人樁), treningu z bronią w postaci noży motylkowych Bart Cham Dao (八斬刀) i długiej tyczki Luk Dim Boon Kwun (六點半棍). Każdego roku poznawał po około 20-30 ruchów manekina. W ten sposób miał odpowiednią ilość czasu na poprawne opanowanie poszczególnych sekcji tej formy.

Fot.2-3. Po lewej stronie portret Wielkiego Mistrza Yip Man'a uwieczniony na fotografii osobistej wykonanej przez sifu Chu Shong Tin'a. Rekonstrukcja barwna została przeprowadzona przez Colin'a Thornton'a z UK. Po prawej stronie pamiątkowe zdjęcie z uczniem, australijskim nauczycielem Wing Chun Jim'em Fung'iem. Publikacja zdjęcia za zgodą International Wing Chun Academy, Sydney

W 1955 roku Chu Shong Tin rozpoczął naukę ćwiczeń z długą tyczką. Yip Man pokazywał mu mniej więcej jedną technikę w ciągu danego roku, ponieważ występowała tu potrzeba doskonalenia pojedynczego ruchu, który w istocie był ruchem złożonym i wymagał konfrontacji w sparringu i treningu lepkich tyczek Chi Kwun (靚棍). Ćwiczenia z zakresu długiej tyczki wymagały też częstego powtarzania aplikacji będących zastosowaniami danego ruchu w wielu wariantach, co wymagało nakładu pracy rozłożonego w czasie na wiele miesięcy. Przyswojenie całej formy zajęło mu około siedmiu lat i trwało do 1972 roku.

Po ukończeniu nauki form ręcznych, drewnianego manekina i długiej tyczki nadszedł czas na opanowanie Bart Cham Dao. Pierwszej części formy noży motylkowych nauczył się w 1963 roku.

W 1964 roku założył grupę treningową w Kowloon i przyjął większą grupę uczniów. Miał już pewien dorobek instruktorski i dobrze prowadził zajęcia. W tym czasie nauczył się drugiej części formy Bart Cham Dao, a w 1965 roku poznał cały program zagadnień związanych z walką nożami motylkowymi i ostatecznie ukończył naukę tej części systemu Wing Chun.

W 1977 roku, pięć lat po śmierci Wielkiego Mistrza Yip Man'a magazyn sztuk walki „Secret's of Kung Fu” zaliczył mistrza Chu Shong Tin'a do grona czterech najwybitniejszych przedstawicieli świata Wing Chun wraz z mistrzami Leung Sheung'iem, Lok Yiu i Wong Shun Leung'iem.

W 1988 roku został zaproszony do Australii, aby zaprezentować tam swoje kungfu na „Międzynarodowych Pokazach Starożytnych Sztuk Walki i Kultury”, w których brał udział również mistrz Jim Fung jako przedstawiciel Australii, założyciel Międzynarodowej Akademii Wing Chun.

W 1992 roku Yip Chun (syn Yip Man'a) zorganizował pierwszą podróż studyjną, mającą za zadanie przywrócić metodę Ving Tsun (Wing Chun) do praktyki na terenie Chin kontynentalnych, gdzie przed 1949 rokiem Yip Man uchodził w Foshan za jednego z „Trzech Bohaterów Wing Chun” wraz z mistrzami Yuen Kai Shan'em i Yiu Choi. Intencja zmierzała do umiejscowienia metody Yip Man Ving Tsun w naturalnym mateczniku tej sztuki walki, jakim jest miasto Foshan.

Współorganizatorem przedsięwzięcia był Chu Shong Tin wraz z Wong Shun Leung'iem, Yip Ching'iem i innymi członkami Stowarzyszenia Atletycznego Ving Tsun z Hong Kong'u.

W 1999 roku został Prezesem Zarządu Ving Tsun Athletic Association i spełnił marzenie swojego nieżyjącego już nauczyciela sifu Yip Man'a jakie ten wyraził wiele lat wcześniej, aby zorganizować „Międzynarodową Konferencję Ving Tsun” z udziałem praktyków z całego świata. Tego

roku otrzymał zaszczytny tytuł Wielkiego Mistrza.

Jako trener, przez pierwszych trzydzieści lat uczył niezmiennie według pierwotnej instrukcji sifu Yip Man'a, kładąc nacisk na praktykę form Wing Chun i wolne Chi Sau. W późniejszym okresie poświęcił się jednak opracowaniu nowatorskiej metody trenowania uczniów, by już od 2001 roku położyć większy nacisk na rotację stawów, ich otwarcie i rozluźnianie mięśni.

W 2006 roku dopracował projekt, który pozwolił mu na włączenie do teorii Wing Chun dobrze opracowanych wykładów na temat pojęcia „Lim Tao”, inaczej zapisywanego jako „Nim Tao”. Zasada występującej tu postawy wysokiej i ustawionej frontalnie wobec celu stanowiącego zagrożenie stanowiła punkt wyjścia do dalszej analizy i argumentowania zasadności stosowania technik walki w linii prostej przy odpieraniu ataków.

Powstała koncepcja „Lim Lik”, czy też jak się ją zamiennie zapisuje „Nim Lik”, jako „siła zamiaru”, albo „siła woli” ma na celu stabilizowanie i kojarzenie pomiędzy sobą różnych ruchów defensywnych i ofensywnych pochodzących z form Wing Chun. Ponadto, wykorzystywanie całego ciała jako zsynchronizowanej, sprężystej i dynamicznej broni tworzonej przez strukturę, anatomię i fizykę organizmu ludzkiego, a nie tylko przez użycie do walki rąk i nóg pozwalających na boksowanie i kopanie.

Chu Shong Tin zrozumiał, że praca z ruchami systemowymi boks Wing Chun jaką wykonywał w przeszłości, kierując się oszczędnościami w tym względzie podpowiedziami ze strony sifu Yip Man'a, pozwala mu na korzystanie z wewnętrznego ciśnienia organizmu w celu wytworzenia energii odbicia mogącej mieć zastosowanie w walce w krótkim dystansie.

Z tego tytułu „Lim Lik” można pojmować jako moc wysoce skupionego umysłu, który pomaga przekierować energię z ciśnienia wewnątrz-organicznego do pojedynczego ruchu, lub kilku ruchów ze sobą powiązanych w spójny ciąg. Technika Wing Chun korzysta tu z mięśni pozostających w stanie relaksu, rozluźnienia i na tej podstawie niejako płynie przed siebie, ale też niezwłocznie reaguje na zawirowania, które napotyka na swojej drodze do celu.

W 2011 roku anglojęzyczny dziennik założony jeszcze w czasach kolonialnych „South China Morning Post” (南華早報), który od listopada 1903 roku opisuje życie społeczne i polityczne mieszkańców Hong Kong'u ujawnił, że lekarze zdiagnozowali u mistrza Chu Shong Tin'a raka w bardzo zaawansowanym stadium. Choroba onkologiczna spustoszyła organizm i wywołała zmiany do tego stopnia, że poproszono go o poczynienie ostatnich życiowych przygotowań.

Zanim jego pasja została przerwana, jako autor kilku publikacji wydał dwie ważne książki „The Book of Wing Chun Vol 1 - Form Sets”, oraz „The Book of Wing Chun Vol 2 - Dummies and Weapons”. Nagrał płytę dvd z materiałem instruktażowym pod tytułem „Chu Shong Tin Wing Chun”. Zmarł w Hong Kong'u w dniu 28 lipca 2014 roku.

Zainteresowani tematyką artykułu mogą poszerzyć swoją wiedzę korzystając ze strony internetowej International Wing Chun Academy - pod adresem <https://www.wingchun.edu.au>